

Turpissimum quidem est, maiores uestros pro legibus tuendis etiam mortem oppetere non dubitasse. vos autem in eas delinquentes, & prorsus euertere conantes, nolle punire. Ex orat. 2. contra Aristog.

Non puto maiores hæc tribunalia & porticus uobis ædificasse, ut eiusmodi homines in eis saginetis, sed contraria, ut coercentis & puniatis, ac ne quis æmuletur aut expetat improbitatem. Ex orat. 1. contra Aristog.

De morte.

MORTALIBVS omnibus uitæ finis est mors, etiam si quis in domuncula conclusum se conseruet. decet autem uiros fortis & strenuos semper omnia quæ præclara sunt, aggredi, spem bonam uelut propugnaculum sibi proponentes, & fortiter quidquid dederit Deus, ferre. Ex oratione de coron.

Qui in animis omnium mortalium insitum atque innatum uiuendi desiderium contemnendum duxerunt, & honestè morimauerunt, quam uiuentes Græciam uidere in miserijs & calamitatibus uersari, nonne singularem & præstantissimam omni oratione uirtutem suam reliquerunt? Ex orat. funeb.

Omnibus omnium peccatorum terminus est mors. Ex 3. epist.

EX DEMOSTHENIS ORATIONIBVS ET EPISTOLIS SIMILIA.

T approbaueritis & erga unumquemque beneuolo animo fueritis, ita orator sapere uidebitur. Ex orat. de coron.

Quemadmodum domus, opinor, nauigij, & aliorum id genus firmissima fundamenta esse oportet, sic etiam negotiorum actionumue principia & causas ue-

ras ac iustas esse decet. Olynth. 2.

Per deos, quis uestrum usq; adeò stolidus est, qui ignoret illic bellum huc uenturum, si negligentius egerimus? at uero id se euenerit, uereor Athenienses, ne eodem modo, ut qui æs alienum grande conflant, facile usuris exiguo tempore ditati, paulo post etiam auitis bonis cedunt.

Sic nos quoq; si diutius segnes & ignavi esse uideamur, cunctaq; ad uoluptatem querere, poste adducamur in necessitatem faciendi multa etiam grauia quæ nolebamus, & de ijs quæ sunt in hac regione periclitemur. Olynth. 1.

Quemadmodum per hos magnus & potens euasit, quum singuli censemant ipsum utile quipiam sibi facturum esse. sic rursus per ipsos debet deiici, postquam omnia utilitatis suæ gratia face re conuictus est. Olynth. 2.

Cum fortasse possim quemadmodum & alij accusare, & glorificari populo, & publicare, & reliqua factitare quæ isti faciunt, ne in ulla quidem huiusmodi re unquam uersatus sim, neq; eos sim adductus, neq; lucro, neq; gloriæ cupiditate & ambitione, uerum ea usque adhuc dicere perseuerem, quibus ego multis inferior sim apud nos, uos autem si me audiretis, maiores essetis, sic etiam iuudio sum dicere non fuerit. Ex orat. de rebus Cherronesicis.

Vt in corporibus nostris etiam si pars aliqua male sit affecta, tamen non dolet, donec alioquid recte ualeamus. ubi uero acciderit agrotatio aliqua, singulæ partes cidentur, siue ruptura, siue luxatio, siue earum quæ uitiatæ sunt aliqua fuerit. sic se habet res ciuitatum & tyrannorum donec foris bellum gerunt, domestica uitia non sunt multitudini conspicua. cum uero finitimum bellum gerendum est, priuata omnia flagitia patefiunt. Olynth. 2.

Egidem optarem, quemadmodum scio in rem uestram esse, ut optimæ dicentem audiatis, sic scire me idem optimæ dicenti esse profuturum. multo enim iucundius dicerem nunc uero metuo, sed tamen utilia uisum iri credo, etiam si uos non pareatis, dicere non desinam. Ex 52, Proœm;

Turpe est Athenienses decipere uos ipsos, & omnia prorogando quæ factu difficultia sunt intempestiuè agere, hoc'q; non posse intelligere, quòd eos oportet, qui rectè bellum administrare uolunt, non sequires, sed antecedere rebus eodem'q; modo quemadmodum quispiam iudicet, imperatorem debere copijs præesse, sic etiam rebus bonos consiliarios præesse oportet, ut quæcunq; illis uisa fuerint, ea gerantur, & non cogantur quælibet persequi. Ex 1. orat. cont. Philip.

Quemadmodum barbari pugnis decertant, ita uos bellum geritis cum Philippo. Etenim qui ex illis uulneratus est, semper plagam cōrectat, & si quis alibi ictus fuerit, illic manus sunt ictum autem depellere aut contra intueri neq; nouit, neq; uult. sic uos si audiueritis Philippum esse in Cherrhoneo, illuc mittenda esse auxilia decernitis, si in Pylis, si alibi, unā cursitatis sursum ac deorsum, & ab illo certè gubernamini. nihil porrò decernitis, quod uobisipsis in bello gerendo utile sit, neq; de pecunijs quicquam prospicitis, priusquam uel factum esse aliquid, uel fieri audiueritis. Ex oratione 1. contra Philip.

Quemadmodum scio uobis conducere, ut optima audiatis, sic etiam si scirem utile fore ei qui optima dixerit, multo iucundius ac libenter dicerem. Ex orat. 1. contra Philip.

Non per Iouē reliquos'q; Deos omnes in odium incurvare uolo. uerū hæc commemo-ro, ut uestrum quisque hoc cognoscat ac uideat, quòd quotidiana quies & inertia quemadmodum in priuatis uitis, sic & in ciuitatibus, non ex singulis eorum quæ negliguntur, statim mouet sensum sui, sed in summarerum occurrit. Ex orat. 4. contra Philip.

Vt uniuscuiusq; nostrum aliquis est parens, sic totius ciuitatis ciues omnes parentes communes existimare oportet, his'q; decet non solum nō ex his quæ ciuitas donat, quidquam adimere, immo uero, si nihil horum esset, aliunde prospicere deceret, ne ullius rei indigentes contemnerentur. Ex oratione 4. contra Philip.

Vt quemadmodum ille paratum habet exercitum profligande, & in seruitutem redigendae uniuersae Græciae, sic uos salutarem & auxiliarem omnibus paratum tanquam in procinctu ha-beatis. non enim fieri potest ut mittendis subsidijs unquam quidquam rectè commodeq; geratur. Ex orat. de rebus Cherrho.

Vt si quis illorum quileges uiolarunt, antea damnatus esset, tu ista non scripsisses. sic tu si nunc poenas dederis, aliis non scribet. Ex oratione aduersus Androt.

Quemadmodum exercitum quem ciuitas habet, dissoluere stu-dent, ducem & stipendum cur antem ei criminantes apud uos, sic ostendant Philippi copias dissolutum iri, si uobis istud persuaserint. Ex orat. de rebus Cherrhon.

Quemadmodum in corporibus nostris quum quis certè ualens & robustus est, nihil eorum sentit, quæ singulatim uitiata sunt, ubi uero ægrotauerit, omnia mouetur, siue ruptura, siue luxatio, siue aliud quodpiam membrum non est perfectè sanum. sic & in regnis ac omnibus potestatibus, donec sanè in bellis res prosperè gerunt, obscura & incognita uitia sunt uulgo. sin casus aliquis & damnum præter spem acciderit, omnia omnibus fiunt aperta illorum flagitia. Ex orat. ad Philip.

Si quād maximè fieri potest, in rem esset loquutus, quemadmodum tum dixit, uos autem per segnitiem & ignauiam neglexissetis, neq; paruissetis, an gestum esset eorum quæ tum ciuitatis euenerent fieri non potest. sic igitur in ijs quæ ego nunc loquor & qui uis alius dixerit facta à uobis ipsis quærите. Ex orat. de rebus Cherrhon.

Videant ut quemadmodum ad interrogandum prompti sunt, sicut iam alacres & promptos ad agendum se præsentent. Ex orat. de rebus Cherrhon.

Vt si quis grauia supplicia sceleribus constituat, ipse quidem minimè iniuriam facere paratus esse uidetur. sic si quis honores & præmia bene meritorum tollat, ipse nihil boni facere paratus uidebitur. Ex orat. ad Leptinem.

Vt istorum quisque suis & huius commodis student, ita uos uisib[us]ipsis & legibus, mibi[us]q[ue]; ipsi ad uos confugienti studete, & hanc sententiam, in qua nunc estis seruare. Ex orat. cont. Midiam.

Si profecto ut modestis poenas sumere sufficeret, ita leges sanxisset, impunitate & licentia fore multos improbos censebat: sicut autem ut securis & dicendi peritis, futurum ut priuati homines non possent eodem modo quo illis poenam sumere. Contra Andr.

Quemadmodum reliqui iuris ciuitatis æqua pars inest cuique quoque legis œquam partem singulis tribuendam esse putauit, qui eam tulit, & propterea scripsit, non licere legem ferre uiro, nisi eadem ad omnes Athenienses pertineat. Ex orat. contra Aristocrat.

Non hoc solum ciuitatis nostræ donum contemptum & uile euasit, sed etiam reliqua omnia propter sceleratorum, & diuis infestorum oratorum, qui talia sceleriter & consulto scribunt, improbitatem, quorum uita turpiter quæstuosa tam in immensum excreuit, ut honores & munera uestratia, quemadmodum qui parvarum rerum & admodum uilium actionem faciunt, sic uili precio ementes uendunt, & multis ob eum ipsum quæstum statuentes quidquid uoluerint. Ex orat. contra Arist.

Quemadmodum quum in magistratus sunt, priuatos homines existimant oportere sibi morem gerere: ita posteaquam ipsi rursum priuati facti sunt, legibus reip. moderatricibus iure obtemperant. Ex orat. 2. contra Aristog.

Admonere istum, insania est. qui enim tumultibus, quibus populus uniuersus sibi molestos admonet, nunquam cessit, neque comotus est, unius scilicet alicuius oratione commouebitur: immedicable Athenienses malum est huius improbitas: itaque quemadmodum medici quum tumorem malignum prædurum quidem, aut ulcus uicina omnia membra depascens, aut aliquod immedicable malum uiderunt, urunt, aut omnino excidunt, ita uos omnes oportet beluam hanc exterminare, & ex urbe ejcere, nec experire dum uobis damnum aliquod attulerit, quod absit ut in Reip. pers.

pernitiem sit, sed præcauendum est. Ex orat. I. contra Aristog.

Quemadmodum si quis illorum damnatus fuisset, tu ista non scripisses, sic tu nunc si damnaberis, aliis non scribet. Ex orat. contra Androt.

Existimo per Iouem olympium, iudices, non fortuito petulan-tiam & insolentiam istam subortam esse Androtoni, sed à dea immissam esse, ut quemadmodum qui uictorie donaria circunci-derunt, ipsi mortem sibi consciuerunt, sic & isti iudicio contenden tes perierunt, aut pecuniā duplam iuxta leges persoluerent, aut capitis poenas luerent. Ex orat. contra Timocrat.

Vt alius ciuitatis æquam partem unicuiq; dari uult, sic etiam legum istarum bonæ partis esse unumquemq; cupit. Ex orat. con tra Timocrat.

Quemadmodum enim Chalcis in Eubœo loco ad Boeotiam se tis est sic in Cherroneso ad Thraciam sita est Cardianorum ci uitas. Ex orat. contra Aristoc.

Quemadmodum isti sibi ipsis succurrunt aduersus uos, sic & uos oportet uobis ipsis opitulari. Ex orat. contra Timocrat.

Ego enim quemadmodum & istum tot tantaque retinere con uici, sic & illorum utrunk; non pauciora istis habere ostendam. Ex orat. contra Aphobum. I.

Vos Athenienses, naturæ bonitate, quod dixi, alijs erga alios humanitate & clementia utentes, quemadmodum consanguinei qui in eadem domo habitant. sic uos eandem urbem publicè incolis. Ex orat. I. contra Aristocrat.

Vt quemadmodum uobis ego testimonijs multis & argumen- tis ostendi matrem meam talentum pro dote attulisse, istud uero me de paternis bonis non accepisse, uobis autem domum in id con structam exemptam esse. sic & istam iubete uobis iudicare, aut uera non esse quæ dico, aut me non debere dotem recipere. Ex ora tione contra Boeotum de dote.

Si semel permiseritis Remp. capessentibus, ut inique & con tra leges agant, & præfinitum ius despiciant, necesse erit uos

omnes illorum improbitatis incommodum capere, qui hanc urbem incolimus quemadmodum enim ex erratis quæ in nauibus inter nauigandum contingunt, si quis præsertim nautarum peccet, leue & paruum adfert damnum uerum si gubernator aberret aut delinquat, omnibus simul nauigantibus commune infortunium ac periculum struit ita priuatorum hominum delicta non in plebis, sed in ipsorum incommodum referuntur, magistratum autem & remp. administrantium peccata in uos omnes sparguntur. Ex orat. 2. contra Aristogit.

Quemadmodum iudices, maximè uos ipsi nolletis male audire à uestris liberis sic nec istum patri conuictum facere sinatis. Etenim graue esset, si ipsi cum ijs, qui in paucorum dominatu multos ciues indicta causa iudicatos interemerunt, reconciliati stetis pactis & conuentis, quemadmodum probos & bonos decet istum, qui cum patre uiuente negotium iudiciale transegit, & multis rebus per iniuriam potentior euasit, nunc memoriam discordiarum renouare permittatis, ei'q; maledicere. Ex orat. contra Boeotum.

Quemadmodum publicè ijs omnibus opitulati estis, qui infimis iugiter laborant, sic & priuatim nunc mihi auxilio sitis enim si seruus uester, non ciuis essem, uisa ac cognita industria mea & erga uos benevolentia, leuassetis me sumptibus, & in aliquem alium fugitiuum irruissetis. Ex orat. contra Phænip.

Peto à uobis iudices, quoniam omnia quæ iusta sunt, declaravi, fidemq; uobis præstisti, quemadmodum unusquisq; eum à quo iniuria afficeretur, odio haberet, sic pro me aduersus Cononem istum iram euomatis, nec talium quidquam proprium existimat, quod etiam alteriforte contingere potest, sed cuicunq; tandem euenerit, opem fert, & quæ iusta sunt tribuite. Ex orat. contra Cononem.

Deinde subdole agit, dicitq; oportere, quam de nobis domo latam habei is opinionem negligere, ut quum arbitramini pecunias aliqui superesse rationem subducitis quod si uera sit subdu-

Etio, nihilq; superfit, acquiescitis· sic nunc quoq; & oratione ijs est assentiendum, quæ rationem præse ferunt. Ex oratione de Corona.

Cum hortarentur me priuatim omnes, meq; conuenirent ut ad supplicium sumendum de ijs quæ ab eo passi sumus, conuertere mur, & ut eum omnium mortalium ignauissimum incesserent, si tanta mihi cum his sit familiaritas, non exigerem supplicium pro sorore & affinibus & neptibus & uxore mea, quæ neq; aperte in Deosimpia fuit, neq; in ciuitatem contumeliosa, legesq; uestras contempfit, ea ad uos adducta, eiusq; sceleribus declaratis & cognitis, eam uestro iudicio subiijcerem, ut quidquid uelletis de ea statueretis, & quemadmodum Stephanus iste contra leges & sophismata meis familiaribus & necessarijs priuauit, sic & ego ingressus apud uos, ostenderem istum peregrinam uxorem contra legem duxisse, alienigenos pueros adducere tunc ad tribules, tunc ad populares, alienas porro despondere filias pro suis, & deorum religionem polluisse, populi auctoritatem irritam & nullam facere, si quem uelit ciuem creare. Ex oratione contra Neeram.

Quemadmodum qui emit, eum uicit qui pecuniam acceperit, sic cum emerit sic qui non accepit pecuniam, neq; corruptus est, uicit eum qui emit. Ex orat. de coron.

Constituinobilitatis rerumq; maximorum repetita memoria, ita demum orationem coniungere cum egregijs illorum factinoribus, ut quemadmodum natura fuerunt cognati, sic etiam communibus eos laudibus exornem, existimans haec & illis esse gratissima ac potius utrisque placitura, si mutua uirtute, nondum natura, uerum & laudibus communicent. Ex oratione funebri.

Ingentem fortasse excessum memorare uidebimus, dicendum tamen, quemadmodum enim si quis ex hoc consistenti mundo lumen tollat, laboriosa & difficilis reliqua omnis uita futura est, sic his uiris sublatis, in tenbras magnamq; turpitudinem

omnis qua ante a fulserunt Græci, claritudo incidit, Ex oratione
funeb.

Sensi profecto statim ab initio omnem hominem, qui Reip. cu-
ram gerit, decere, modo bonus ciuis sit quemadmodum liberi erga
parentes, sic erga omnes ciues se habere, beneuolos tamen fera,
qualescunq; fuerint, nam in eiusmodi rebus a sapientibus præcla-
ra & illustris uictoria existimatur. Ex 3. epist.

Ego uero oportere censeo, ac mihi propter id quod dicturus
sum ne reclametis & obstrepatis, sed ubi audiueritis, iudicate,
quemadmodum de accipiendo ad concionem retulimus, sic etiam
de ciuibus in certos ordines redigendis, in comparandis rebus ad
bellum necessarijs, concionem assignare, & seipsum præbere, non
modo hæc audire uolentem, sed etiam facere cupientem, ut Athe-
nienses bonorum spes habeatis, nec hunc neque illum quid gerat
interrogetis. Ex orat, de ord. ciuit.

Fortassis ut neque priuatim facile est omnia rectè agere, sic
neq; publicè, sed tamen res maximas negligere non opertet. Ex
24. Proœm.

Istis statim ab initio nihil curæ fuit huius syngraphæ, sed ut
nostra pro sua usi sunt pecunia, sic sunt hiscelerati sophistæ &
iniqui homines. Ex orat, contra Aphobum de falso testimonio.

Quemadmodum Athenienses, scelestos ac profligatos alios
qui sceleratentur, sine iudicio supplicijs affici leges iubent, sic
etiam iste, quandoquidem leges deprauare deprehensus est, non
concessa dicendi potestate, nec auditis eius excusationibus con-
demnandus erit confessus enim altera priore lege, se contra-
ria istaferenda haud æquum facere. Ex oratione. contra Timo-
cratem.

Quemadmodum si quale sit argentum, iudicandum esset, il-
lud explorandum & probandum existimaretis, sic etiam postu-
lo, ut habitam orationem ex his quæ uos contra disseruimus, iu-
dicantes, utilem quidem si inuenietis, fauente fortuna sequamini.
Ex 39. Proœm.

Peto

Peto à uobis quemadmodum ego uobis modestum & utilem
me præbui, sic & uos nunc mei rationem habeatis. Ex oratione
aduersus Polyclem.

VIR O D E L I T T E R I S
OPTIME MERITO D. NICOLAO
TARTRERIO MECOENATI
suo Desiderius Iacotius
Vandoperanus S.

VM Philosophici curriculi tempus tuæ
singulari liberalitate erga me penè abso-
luissem Mecœnas, quasi de uia fessus ad
Ciceronem tanquam in locum quendam
amœnum relaxandi animi cauſā mihi con-
fugiendum putavi. Qui enim ab eo de phi-
losophia & eloquētia libri uariè copioſe qz
perscripti sunt, non solum ut nosti, admirabili quadam scientia,
sed etiam suauitate dicendi & copia legentium ita mouent ani-
mos, ut qui eos in manus sumpserit, deponere nunquam uelit. Hoc
unum negotij nonnihil exhibere solet, quod cum magnam partem
in eorum philosophorum, qui tum florebant sententijs & præce-
ptis explicandis sit occupatus, libri autem non extent, ex quibus,
quid censuerint, possimus cognoscere, hæsitare plerunq; & dubi-
tare solemus, nonnulli etiam ex Platone aut Aristotele deprome-
re aliquid, quanquam alienum, quod rudioribus ad rem facere uis-
deatur, ne in suspicionem ignorationis ueniant. Quod cum do-
ctissimorum uirorum iudicio ineptum intelligerem, philosophos
illos prope omnes, quorum sententiae quædam latine expresse
sunt à Cicerone, unum in locum, quo ad per uires licuit, conduxi,
& nominatim cuiusque decretum uno duntaxat Cicerone con-
quisit & breuiter conscripsi, ut eloquentiæ & philosophiæ studioſe